

Πέθανε ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Νταβίντ Σασόλι

Ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο Ιταλός σοσιαλδημοκράτης Νταβίντ Σασόλι, πέθανε κατά τη διάρκεια της νύχτας της Δευτέρας προς Τρίτη στην πατρίδα του, σε ηλικία 65 ετών, ανακοίνωσε ο εκπρόσωπος του. «Ο Νταβίντ Σασόλι πέθανε την 11η Ιανουαρίου στη 01:15 στο ογκολογικό κέντρο θεραπείας του Αβιάνο, στην Ιταλία, όπου νοσηλευόταν» από τα τέλη του Δεκεμβρίου, έκανε γνωστό μέσω Twitter ο Ρομπέρτο Κουίλο, ο εκπρόσωπος του προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Την Δευτέρα, ο εκπρόσωπος του προέδρου του ΕΚ είχε ανακοινώσει ότι ο Νταβίντ Σασόλι εισήχθη σε νοσοκομείο «εξαιτίας σοβαρής επιπλοκής λόγω δυσλειτουργίας του ανοσοποιητικού του συστήματος» και την ακύρωση των επίσημων δραστηριοτήτων του.

Ο Νταβίντ Σασόλι, που είχε υποβληθεί στο παρελθόν σε θεραπεία για λευχαιμία, είχε ήδη νοσηλευτεί το φθινόπωρο εξαιτίας πνευμονίας, που τον ανάγκασε να λείψει από το ΕΚ για αρκετές εβδομάδες. Η θητεία του άλλοτε δημοσιογράφου και παρουσιαστή τηλεοπτικών εκπομπών στην Ιταλία, που ασκούσε την προεδρία του ΕΚ από το 2019, επρόκειτο να ολοκληρωθεί αυτόν τον μήνα, στο μέσον της κοινοβουλευτικής πενταετίας.

Από το κεντρικό δελτίο ειδήσεων της RAI στην προεδρία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Ο Νταβίντ Σασόλι, που πέθανε τις πρώτες πρωινές ώρες σήμερα στα 65 του χρόνια, ήταν από το 2019 ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, αξίωμα που κατέλαβε μάλλον προς έκπληξη πολλών ο πρώην δημοσιογράφος, που κατέβηκε στην πολιτική κονίστρα δέκα χρόνια νωρίτερα, με τα χρώματα της ιταλικής κεντροαριστεράς.

Ο επί σειρά ετών τηλεοπτικός παρουσιαστής κατέλαβε την προεδρία του ΕΚ έπειτα από τα παζάρια των μεγάλων πολιτικών δυνάμεων και των κυβερνήσεων για τις προεδρίες των τριών κυριότερων ευρωπαϊκών θεσμών. Αυτή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής την εξασφάλισε το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα (δεξιά), με την Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν, αυτή του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου οι Φιλελεύθεροι με τον Σαρλ Μισέλ, αυτή του ΕΚ οι Σοσιαλιστές με τον Νταβίντ Σασόλι.

Σεβασμός

Η εθνικότητά του, το κόμμα του - δεύτερη συνιστώσα της ομάδας των σοσιαλδημοκρατών - και η βαθιά γνώση του για τον θεσμό, αφού είχε ήδη υπάρξει ήδη αντιπρόεδρος, τον μετέτρεψαν, την τελευταία στιγμή, στον κατάλληλο άνθρωπο την κατάλληλη ώρα.

Τη θητεία του, που κράτησε δυόμισι χρόνια, βάρυνε η υγειονομική κρίση. Πάντως η προσοχή που έδινε στις ομάδες του, που φρόντισε να τηλεργάζονται, το πώς οργάνωσε τα πράγματα, με σύστημα ψηφοφορίας εξ αποστάσεως, καθώς και το ότι μπόρεσε να αντισταθεί στις γαλλικές

Έλεγε πως ποτέ δεν «θα εγκατέλειπε τελείως την καριέρα του δημοσιογράφου»: συνέχιζε ακόμα να συνεργάζεται με εφημερίδες και περιοδικά, αρθρογραφούσε συχνά.

πιέσεις για να επιστρέψουν οι ευρωπαίοι αιρετοί στο Στρασβούργο, είχαν αποτελεσμα να αντιμετωπίζεται με μεγάλο σεβασμό στον θεσμό.

Σε ένδειξη αλληλεγγύης, εν μέσω πανδημίας, έθεσε τα εγκαταλελειμμένα γραφεία του ΕΚ, τόσο στο Στρασβούργο όσο και στις Βρυξέλλες, στη διάθεση οργανώσεων που ετοίμαζαν γεύματα για τις οικογένειες που το είχαν ανάγκη, ενώ έδωσε το πράσινο φως για να εγκατασταθούν στις εγκαταστάσεις κέντρα εξετάσεων για τον νέο κορονοϊό.

Παρότι ξεπέρασε τη λευχαιμία από την οποία έπασχε, η υγεία του ήταν η αχίλλειος πτέρνα του. Μανιώδης καπνιστής και μπον βιβέρ, είχε εισαχθεί σε νοσοκομείο σε σοβαρή κατάσταση τον Σεπτέμβριο εξαιτίας πνευμονίας, που τον ανάγκασε να αφήσει κατά μέρος τα καθήκοντά του στο ΕΚ για αρκετές εβδομάδες.

Την 26η Δεκεμβρίου, εισήχθη ξανά σε νοσοκομείο, «εξαιτίας σοβαρής επιπλοκής λόγω δυσλειτουργίας του ανοσοποιητικού του συστήματος», σύμφωνα με τον εκπρόσωπό του.

Γεννημένος την 30ή Μαΐου 1956 στην Τοσκάνη, ο Νταβίντ Σασόλι επέλεξε τη δημοσιογραφία μετά τις σπουδές πολιτικών επιστημών που έκανε. Άρχισε να συνεργάζεται με εφημερίδες και πρακτορεία ειδήσεων προτού, το 1992, να ενταχθεί στο δυναμικό της RAI, της ιταλικής δημόσιας ραδιοφωνίας και τηλεόρασης, όπου μετατράπηκε στον βασικό παρουσιαστή του πρώτου καναλιού της.

Αποφάσισε να κατέβει στην πολιτική το 2009, όταν ο πρώην δήμαρχος Ρώμης, ο Βάλτερ Βελτρόνι, οργάνωσε τη συγχώνευση δύο κομμάτων της κεντροαριστεράς και της αριστεράς, σχέδιο που υποστήριζε σθεναρά ο Νταβίντ Σασόλι, και γεννήθηκε το Δημοκρατικό Κόμμα (PD).

Υποψήφιος στις ευρωεκλογές, εξελέγη με το ψηφοδέλτιο του PD συγκεντρώνοντας

400.000 ψήφους, επιτυχία που τον απομάκρυνε οριστικά από τη μικρή οθόνη και σήμανε την έναρξη της πολιτικής του καριέρας στο ΕΚ.

Αποτυχία στη Ρώμη

Επικεφαλής της ομάδας του PD στον θεσμό, αποπειράθηκε να κατέβει στην εθνική πολιτική σκηνή, συμμετέχοντας στην εσωκομματική διαδικασία για την ανάδειξη του υποψηφίου του κόμματος για τη δημαρχία της Ρώμης το 2013 - αλλά είδε να τον κερδίζει ο Ινιάτσο Μαρίνο, ο μετέπειτα δήμαρχος.

Μετά την αποτυχία του εγχειρήματος, ο πατέρας δύο παιδιών αφοσιώθηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Επανεξελέγη το 2014 και έγινε αντιπρόεδρος του, αρμόδιος για τον προϋπολογισμό του και την ευρωμεσογειακή πολιτική.

Διεκδίκησε την πατρότητα της «μεγαλύτερης μεταρρύθμισης των σιδηροδρόμων στην Ευρωπαϊκή Ένωση» - της νομοθετικής πράξης Σασόλι-Ντάιζμα- που «υιοθετήθηκε το 2017 έπειτα από τρία χρόνια περίπλοκων διαπραγματεύσεων» για το άνοιγμα του ανταγωνισμού στις εθνικές αγορές ως προς τη μεταφορά των επιβατών.

Έλεγε πως ποτέ δεν «θα εγκατέλειπε τελείως την καριέρα του δημοσιογράφου»: συνέχιζε ακόμα να συνεργάζεται με εφημερίδες και περιοδικά, αρθρογραφούσε συχνά.

Συνυπέγραψε το 2013 με τον Φραντσέσκο Σαβέριο Ρομάνο ένα βιβλίο για τα υπουργικά συμβούλια κατά τη διάρκεια της απαγωγής του Άλντο Μόρο την άνοιξη του 1978.

«Τίποτε δεν είναι εφικτό χωρίς τους ανθρώπους, τίποτε δεν διαρκεί χωρίς τους θεσμούς», είχε πει πριν από την εκλογή του στους συναδέλφους του, επικαλούμενος μια φράση του Ζαν Μονέ, ενός από τους ιδρυτές της ΕΕ.